



MIRA EL BLOG >>> <http://bonpastor.noblogs.org>
ESCRÍBENOS >>> apoyobonpastor@riseup.net

AHORA SE ACUERDAN

Nos encontramos un papel colgado en las escaleras de los pisos de la primera fase: "La asociación de vecinos está haciendo una recogida de firmas, reclamando la reparación de diversas anomalías existentes en los edificios". Nos dió mucha risa. Hace 2 años que los realojados de los nuevos pisos pedimos a la AVV de ayudarnos con estos problemas. Baldosas que se caen, grietas en los terrados, calderas que pierden, incendios en los cuadros eléctricos, inundaciones, para no hablar de las placas solares mal puestas y que no sirven de nada. Nunca la AVV se ha interesado de todo esto. Decían que no podían hacer nada, que estas cosas no son de su competencia. Entonces, hace un mes, un grupo de vecinos empezamos a recoger firmas, para llevarlas nosotros mismos al Patronato. Y mira... ¡Qué casualidad! De repente se acuerda la AVV de los desperfectos de los pisos. ¿No será que quieren apropiarse de la movilización, aunque hayan intentado tajarla hasta ahora? ¿O que no les gusta que la gente se organice fuera de su control? Encima, con las prisas: "Se debe entregar urgentemente...". Anda que no han tenido tiempo hasta ahora. No tienen vergüenza. Algun día el barrio se dará cuenta de qué va esta gente.

HAN TAPIADO NUESTRAS CASAS IGUAL QUE TAPIAN NUESTRAS PALABRAS.

Han tapiado nuestras casas, igual que tapian nuestras palabras. A los politicos no les interesa que la gente sepa la verdad; para que sus próximas victimas de la segunda fase también firmen su contrato lleno de trampas, y así ellos poder seguir llenándose los bolsillos.

Nos han echado con sus falsas promesas, que se quedaron en el aire como nuestros tejados. Nos han arrebatado un trocito de pasado, presente y futuro.

Mi madre nació en mi casa; nuestros abuelos y padres pasaron muchas alegrías y penurias en este lugar... y también de estas casas salieron bonitas historias de amor.

Ya no podremos sentarnos reunidos a la fresca ni celebrar juntos la verbena de Sant Joan

Es una pena que nuestros futuros hijos no vayan a poder jugar igual de libremente que jugamos nosotros cuando fuimos niños.

NO SÓLO SON CASAS... ES HISTORIA.

LA **plataforma en defensa de bon pastor**

forma part de la Xarxa de **harris en lluita**

La XARXA BARRIS EN LLUITA està formada per col·lectius de diferents zones de Bon afectades per l'especulació i la violència immobiliària: Ciutat Vella, Esplugues, Torre Baró, La Mina, Barceloneta, Poblenou, Sants, Bon Pastor... visiteu el TALLER c/Fonollars 10, el primer divendres de cada mes a les 19h



Texto original: <http://barcelona.indymedia.org/newswire/display/296417>

nueva
sección!

LA REBOTIGA

noticias desde el trastero de barcelona



El darrer número de la nostra publicació recordava l'actuació il·lícita i prepotent de fa un any, quan es va desnonar sense raó, i arrabassar els drets d'uns inquilins indefensos. En aquest número us descobrim que aquella operació fins i tot tenia un nom en clau: com si fossin terroristes! És clar, ni tan sols els mitjans de comunicació locals se'n van fer ressò. "I per què? Si només és la rebotiga", devien pensar, "possiblement només es tracta d'uns ratolins".

Totes les botigues tenen una rebotiga. És aquell espai, al fons, tocant el límit del local, on hom hi deixa tot el que no li interessa, i on ningú no hi para atenció al manteniment. No es pinta. No s'hi desa res nou de trinca. És l'espai oblidat. Barcelona, ens diuen, és la gran botiga... I el barri del Bon Pastor és la rebotiga de Barcelona. Des d'aquesta secció, mes a mes, revisarem tots els aspectes que ho proven.

Avui parlem del TRANSPORT PÚBLIC. Els qui vivim a la rebotiga som ratolins? La deducció sembla lògica. Aleshores, no mereixem els mateixos serveis, en volum ni en qualitat, que la part noble de la botiga. Com per exemple el transport públic: mentre el consistori s'omple la boca tot anunciant que els autobusos de TMB no contaminen, que el parc es renova i que es reforça la freqüència de les línies, nosaltres anem rebent els vehicles que es retiren d'altres línies renovades, que llencen un fum ben brut, i seguim suportant uns horaris inversemblants. El metro no se sap quan arribarà; primer es va assegurar que es faria arribar fins

a Sagrera, per facilitar l'enllaç amb la línia 1 i la 5; posteriorment, es continuaria la construcció de la línia. Ara, però, es prima l'arribada a l'aeroport de la meravellosa línia 9, i la inauguració parcial ha estat posposada (això sí, amb l'excusa del finançament): els ratolins poden esperar, mentre es fan noves estacions d'altres línies, per comunicar barris que, diuen, han estat històricament oblidats. La rebotiga no és un barri.

Mirem els busos amb més detall, sense aprofundir, perquè l'espai de la nostra publicació autogestionada és limitat. Només comptem amb un mitjà que ens porti al centre de la ciutat (42), i la freqüència més curta és de 15 minuts; no cal parlar del que dura el recorregut: no hi aneu mai amb pressa. Les altres dues línies (perquè només en tenim tres) són radials; l'una (11) té una freqüència similar a l'anterior, i l'altra (73) és la que ofereix uns períodes d'espera més curts... només des que van posar la Maquinista: és a dir, va haver d'existir un interès comercial que fes pressió, perquè una colònia de ratolins vivint a la rebotiga no tenia necessitat d'un transport digne. Però aquestes freqüències que es citen són en dia feiner, i a hores d'escola, repeteixo, d'escola. Fora d'horari escolar, i fora de calendari escolar, les freqüències es dilaten d'una manera in-sul-tant, els treballadors no compten. Els dies festius ja es torna hilarant. I si anem a dates claus, com les vacances de Nadal o el mes d'agost, pot afirmar-se que al desert hi ha més moviment. I ens volen vendre que, si mirem les taules horàries exposades a les

parades, no haurem d'esperar al carrer. Pur cinisme.

A més, l'única línia que funciona fins una mica més tard és l'11. No serveix de res que el metro que ens pot acostar més a casa (Sant Andreu) funcioni fins tard, perquè la línia diürna (73) que podríem agafar acaba el servei força aviat, i la línia nocturna que hi passa no arriba al nostre no-barri.

I l'insult més lacerant: no hi ha "Bus del barri"; tots, i dic tots, els barris de Barcelona en tenen, però és clar, això no és un barri, és la rebotiga. És igual que els avis ratolins i les àvies ratolines, o els ratolins amb problemes de mobilitat que tenen lluny l'ambulatori, suïm tinta per arribar-hi, o que per anar a l'especialista a la Meridiana hagin de caminar un bon tros des de la parada més propera de la línia 11. Un "Bus del barri" que ens acosti a l'estació del metro de Verneda? per a què?

Per avui, ho deixem aquí, reflexioneu. Segur que alguns ratolins que mengen molles de pa de pessic de la mà dels qui mantenen la rebotiga en mal estat, diran que tot això no és cert, o que és exagerat. Quan els sentiu, penseu que a ser un bon demagog s'hi triga anys, i calen força molles de pa de pessic. Deixeu que parlin, i no oblideu que La rebotiga tornarà a ser aquí en el proper número. Aleshores parlarem d'**urbanisme**. Que tremolin!!!

NOTA INFORMATIVA DE AVIS DEL BARRI sobre la reunión del 3/11/08

En la reunión mantenida por esta asociación en el ayuntamiento de San Andrés donde asistió la Regidora La Sr^a Gema Mambrú, el gerente del P.M.H Sr^o Sorolla, el gerente del P.M.H del área de urbanismo Sr^o Forn, el gerente de urbanismo del ayuntamiento de San Andrés que no me acuerdo del nombre y el comisionado Sr^o Miguel Angel y los Avis del barri.

Que se nos comunicó sobre las casas baratas y sobre los nuevos pisos:

1º Que los arrendatarios de las casas baratas tiene extinguido su contrato de alquiler desde el año 2003 por ley interna del P.M.H: con esta ley podrían subir el alquiler de estas casas o incluso podrían desalojarnos de nuestras viviendas por impago de los alquileres, o por no aceptar el plan de remodelación, como sucedió con las 4 familias de 1ª fase. Eso si se nos comento que si se forzase algún desalojo no sería igual que el vivido por estas 4 familias con tanta guardia urbana del cuerpo antidisturbios.

2º Están construyendo igual que en la 1ª fase sin reparcelar ni urbanizar: esto es ilegal, las cartas de alegaciones tendrían que haberse recibido ya pero las mandaran a partir de finales de diciembre 2008 y enero del 2009. Tambien se volverá a abrir la oficina de información

3º Los precios de los pisos serán incrementados lo que haya subido la carístia de la vida desde que se mudaron los vecinos de la primera fase a sus pisos en enero del 2006, ejemplo: en el 2006 hasta 2007 podría ser 3% más del 2007 al 2008 otro 3% más del 2008 al 2009 3% mas y del 2009 al 2010 3% que es cuando dicen que se acabaran las obras de la 2ª fase, el valor de los pisos de compra subirán 15% mas y pero también se tiene que poner el tanto % de la hipoteca, los de alquiler no lo sabemos esto también será por la unidad familiar, o sea de los salarios que actualmente entre en vuestras casas como si sois pensionistas o estáis trabajando entra lo que estáis ganando mas si tiene hijo/as trabajando también sus salarios entraran en la unidad familiar para de esta forma encarecer los pisos. Esta nota es orientativa pero empezar a pensar en cuanto nos puede salir un piso de compra y sin que lo podamos elegir como compradores que somos.

AVIS DEL BARRI es una asociación sin ningún ánimo de lucro, sólo al servicio del barrio y por el barrio. Esperamos que aportéis vuestras opiniones, estamos para poder ayudaros. Para más información todos los martes en el centro cívico local de reuniones de los Avis de 19h hasta las 20h.



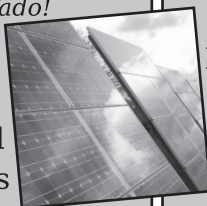
Una de las pancartas de las primeras movilizaciones de los Avis del Barri en el año 2004.

historias de nuestro barrio

LA GRAN CHAPUZA DE LAS PLACAS SOLARES

¿Se rien de nosotros? No las han ni enchufado!

El que más indigna, de toda la remodelación de Bon Pastor, es el desprecio con que tratan a los vecinos del barrio, ni que fuéramos todos analfabetos a la espera de su caridad. Ahora con las placas solares tenemos otro ejemplo. Nos vendieron la moto de los pisos "sostenibles", del ahorro de energía representado por la energía solar. Así consiguieron que firmáramos para que derribaran nuestras casas: allí sí que ahorramos de verdad, y que eran sostenibles de verdad. Ahora resulta que las placas solares de los pisos las han montado mal, en vertical, cuando todo el mundo sabe que tienen que estar en diagonal para rendibilizar la luz del sol. Es una vergüenza que tengamos que ser los propios habitantes de los pisos a insistir al Patronato para que se busquen una empresa que sepa colocar placas solares. Teníamos que haberlo imaginado: que los pisos sean sostenibles a ellos les importa un pepino. Con haberse quedado nuestras indemnizaciones, ya están contentos.



historias de otros barrios

LOS VECINOS DEL CARMEL MONTAN UN CONTRAPLAN

Piden que no se derriben más casas bajas habitadas

Los vecinos afectados de la remodelación del Carmel presentaron alegaciones y están dispuestos a ir a los tribunales si no se retira el Plan que los afecta. No quieren que la transformación de la zona destruya el estilo de vida y la fisonomía del barrio, caracterizado por las casas de planta baja. "Defendemos el mantenimiento de un estilo de vida representativo de Horta y casi extinguido ya en la ciudad, ante la amenaza de cambiarlo por otro caracterizado por la densidad edificatoria", dijo el abogado a la prensa. Según el artículo en El Periódico Digital del 3 de diciembre, la AVV ha preparado un documento alternativo en el cual propone que se construyan nuevos pisos pero sin tirar ninguna casa habitada.



Lee la noticia en:
http://www.elperiodico.com/default.asp?idpublicacio_PK=46&idioma=CAS&idnoticia_PK=567539&idseccio_PK=1022

SALVEM LA COLONIA CASTELLS!

Publiquem aquest text que ens han enviat des de la Colònia Castells (Les Corts) perquè trobem que té moltes semblances amb la situació que estem vivint ara mateix a les cases barates de Bon Pastor.

Més informacions a la pàgina:
<http://salvemlacolonia.blogspot.com>

La Colònia Castells és un petit conjunt d'habitatges de condició popular, construït a principis del segle XX al bell mig del barri de Les Corts. Actualment el seu futur és incert i els seus habitants viuen amb aquella sensació de precarietat que genera qualsevol dubte sobre el futur, encara no saben quan hauràn de fer les maletes, quan s'acabarà la primera fase, quan la segona, i si finalment els expulsaran o si els recol·locaran... el que si que sembla estar clar és que aquesta sensació d'afectació a la que ha estat sotmesa la colònia des del PGM està arribant a la seva fi. És la història de la colònia, plena de contradiccions, sempre pendent de reordenació, sempre amenaçada de desaparèixer, mentre les persones que hi resideixen, van fent, construint cada dia un model de vida, exemple vivent d'una Barcelona que algun dia va existir, i que actualment es troba en perill d'extinció.

El centre i les perifèries: te quiero, no te quiero, te quiero, no te quiero

La colònia Castells, com molts barris de Barcelona, és el resultat d'un procés d'exòde massiu, pel qual les persones que arribaven de nou a la ciutat eren escopides d'un centre especialment massificat, cercant nous territoris on assentar-se i poder sobreviure després de llargues jornades laborals. La colònia Castells, com molts barris de Barcelona, és el resultat d'un procés d'exòde massiu, pel qual les persones que arribaven de nou a la ciutat eren escopides d'un centre especialment massificat, cercant nous territoris on assentar-se i poder sobreviure després de llargues jornades laborals. Quan la ciutat comença la seva implosió, s'inicià un veritable procés de reconquesta d'aquelles zones oblidades on havien anat a raure tota aquella gent que la ciutat necessitava però no volia. I és així com aquell territori despertà l'interès dels planificadors i dels futurs inversors. I ja durant el franquisme, amb el Pla General Metropolità de 1976, es signà la condemna a mort de la Colònia. La vida al carrer ha significat un dels pilars bàsics en les formes de convivència a la colònia, donada la mida reduïda de les cases, fins al punt que la colònia sempre ha estat un món apart independent a les dinàmiques i estils de vida que es donaven a la resta de barri de Les Corts. Fins i tot està documentat el fet que a la Colònia hi havia un important nucli de persones militants i simpatitzants de la CNT i de l'anarquisme, fent fins i tot que es formés una columna de milicians que anaren al front en nom de la Colònia.

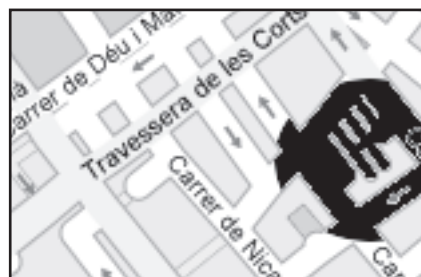


Trobada veïnal el 15 de juny de 2008 a la Colònia Castells

Situació actual

Passant per sobre de la història de la Colònia, de les persones que hi viuen i dels valors socialitzadors existents, amb el Pla Castells l'ajuntament deixava ben clar que al barri de Les Corts no sortia rentable apostar pel model de barri que representa la Colònia Castells i pretenia destruir-ho per a construir nous pisos. Alguns dels veïns i veïnes des d'un bon començament van veure de manera crítica el Pla i es van alçar contra la bèstia especulativa que pretenia expropiar-los de casa seva i obligar-los a modificar per complert el seu estil de vida. Aquesta mobilització va durar fins que va néixer l'Associació d'Afectats, que va establir un diàleg entre l'Ajuntament i els veïns a partir del qual s'establirien després d'una negociació les condicions de real·lotjament. Amb els anys la via de la negociació ha semblat enfonsar totes les esperances de salvar la colònia per culpa de la suposada seguretat en que han afirmat que tot ho tenien programat i que no val la pena enfrontar-se a un monstre. La por i les presses per acabar el procés ha estat una constant en tots els casos d'expropiació.

Tot i que puguin dir que és tard, és ara quan piquin a la porta i ens vulguin dir que hem de marxar, quan ens hem d'unir tots. Si de tots és la voluntat de quedar-se a la Colònia, i de tots és la voluntat de resistir, per més pressions que ens intentin ficar, la colònia es mantindrà en peu, ja que si hi som tots, nosaltres tenim més força.



La Colònia Castells es troba entre el carrer Entença i el carrer Equador, just a sota de la Travessera de les Corts.